

GEMEENTE.

LES 7

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] 1 KORINTIËRS 6 - 8
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (1 Korintiërs 6 - 8). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [SLEUTELVERZEN IN JOHANNES] (1) JOHANNES 1:14
----------	---

Repeteer twee aan twee.

(1) Johannes 1:14. En het Woord is vlees geworden (dat wil zeggen, nam de menselijke natuur aan) en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene (de Een en Enige) van de Vader (Die van de Vader komt), vol van genade en waarheid.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [KERKELIJKE FEESTDAG] HEMELVAART: HERDENKING VAN DE TROONSBESTIJGING VAN CHRISTUS
----------	---

Inleiding. Hemelvaart is de feestdag waarop christenen de troonsbestijging van Jezus Christus herdenken. We willen leren wat de Bijbel leert over de troonsbestijging van de Koning der koningen en het effect daarvan op christenen. We zullen leren dat Zijn hemelvaart en troonsbestijging door de profeten in het Oude Testament voorspeld werd, wat er gebeurde toen Hij naar de hemel voer en de troon besteege, en hoe deze gebeurtenissen voor iedereen heel belangrijk zijn.

A. PROFETIEËN IN DE BIJBEL OVER DE HEMELVAART VAN JEZUS CHRISTUS

De Psalmen werden ongeveer vanaf 1000 jaar v.C. geschreven. Het boek Jesaja werd ongeveer 700 jaar v.C. geschreven. En Jezus Christus Zelf heeft over Zijn hemelvaart geprofeteerd kort voor Zijn dood aan het kruis in 30 n.C., dus meer dan 40 dagen voordat het gebeurde.

1. Psalm 24:1-10. Opgevaren om onze vertegenwoordiger bij God te zijn.

Deze Psalm van David werd gecomponeerd en gezongen tijdens de verhuizing van de ark naar zijn nieuwe verblijfplaats in een tent in de stad van David (Sion) (2 Samuël 6). De ark werd beschouwd als de woonplaats van God op de aarde (1 Kronieken 13:6). Bij die gelegenheid bracht David dertig duizend gekozen mannen bijeen om de ark, die door de Filistijnen geroofd was, op te halen. Hij en het hele huis van Israël vierden uit alle macht feest voor de Heer, met liederen en met luit en harp, tamboerijn en reidans, snarenspeel en fluit, citers en cimbalen. Het volk verheugde zich, riepen het uit en bliezen op de bazuinen. Zij zongen dat de aarde aan de HEERE behoorde, met alles wat erop staat en allen die erin wonen. Elke zes passen offerden zij een stier en een vetgemest kalf! En koning David sprong en danste uit alle macht voor de Heere.

Dan werd de vraag gesteld: “Wie zal de berg van de HEERE (Sion) beklimmen? Wie zal staan in Zijn heilige plaats (de tent op Sion die aan de tempel op de berg Moria voorafging)?” En het antwoord was: “Wie rein is van handen en zuiver van hart, wie zijn ziel niet opheft tot wat vals is (dat wil zeggen, een ander “god” dan Die Zich in de Bijbel heeft geopenbaard) en niet bedrieglijk zweert (dat wil zeggen, bij een ander “god”). Hij zal zegen ontvangen van de HEERE en gerechtigheid van de God van zijn heil.” De zegen in de Bijbel bestaat uit geestelijke en eeuwige werkelijkheden als het Koninkrijk van God (Matteüs 25:34), de beloofde Heilige Geest (Galaten 3:14) en elke geestelijke zegening zoals de adoptie van zonen en dochters door God, verlossing en vergeving (Efeziërs 1:3-7). De gerechtigheid bestaat uit verlossing. In de context van Psalm 24 worden zulke mensen met elkaar het “geslacht van hen die naar Hem vragen” genoemd, dat wil zeggen, de mensen die de werkelijkheid en tegenwoordigheid van de God van de Bijbel zoeken.

Maar Psalm 24 is een Messiaanse profetie die vooruit ziet naar de hemelvaart van Jezus Christus! En in het licht van de nieuwtestamentische openbaring mag niemand opvaren naar de hemel en in Gods heilige tegenwoordigheid staan

behalve Jezus Christus. Niemand komt op grond van zijn eigen verdiensten in aanmerking. Niemand heeft reine handen of een volkomen zuiver hart (Romeinen 3:9-18). Niemand kan gerechtigheid bij elkaar schrapen door de wet te houden (Galaten 3:10-11) of goede werken te doen (Efeziërs 2:8-9). Allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God (Romeinen 3:23).

Maar Jezus Christus komt wel in aanmerking! Hij is volkomen zondeloos en volmaakt in karakter (Hebreeën 4:15; 7:26,28). Jezus Christus mag naar de hemel opvaren en Hij mag in de heilige tegenwoordigheid van God staan als onze Vertegenwoordiger.

**Jezus Christus is naar de hemel opvaren
om als de Vertegenwoordiger van christenen bij God op te treden.**

“Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is en dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons” (Hebreeën 9:24). Dit viere christenen op Hemelvaartsdag.

2. Psalm 68:16-20,24-25,28-30. Opgevaren om Zijn overwonnen krijgsgevangenen tot God te brengen.

Omdat de HEERE al heerste op de bergen van Israël, vooral op Sion, kan Psalm 68:17 niet verwijzen naar de eerste keer dat de ark naar Sion werd gebracht. Maar het kan verwijzen naar wanneer de ark tijdens oorlog door het leger van Israël meegenomen werd en daarna weer teruggebracht werd. Dan werd dezelfde liturgie als hierboven gebruikt (2 Samuël 11:11; zie 1 Samuël 4:3-9).

God wordt voorgesteld als de triomferende Overwinnaar die vanuit de strijd beneden op de aarde omhoog vaart naar Zijn hoge woning (de tent op Sion die God als Zijn woning heeft begeerd) gevolgd door een ontelbaar aantal strijdswagens. Hij voert gevangenen op sleeptouw weg en heeft gaven (schatting) van de overwonnen volken ontvangen om aan Zijn eigen volk uit te delen. Dan wordt de intocht verder beschreven: Letterlijk: “de intocht van mijn God, mijn Koning, gezeten op Zijn troon in heiligheid” (HSV: in het heiligdom)(vers 25), dat wil zeggen, in de schitterende heerlijkheid van Zijn goddelijke eigenschappen. De zangers lopen voorop, de snarenspeelers daarachter, in het midden de trommelende meisjes (vers 26). God wordt opgeroepen de kop van Zijn vijanden te verpletteren (vers 22), dat wil zeggen, de volken die vreugde vinden in oorlog tegen Gods volk (vers 31; zie Jesaja 27:1). Zij worden beschreven als “het wilde dieren (beesten) in het riet” (vers 31), waarschijnlijk een verwijzing naar het nijlpaard (Hebreeuws: behemoth) (Job 40:10-19) of de krokodil (Hebreeuws: leviathan) (Job 40:20-28). Deze dieren vertegenwoordigen de vijandige volken die Gods volk onderdrukken en vervolgen.

**Jezus Christus is naar de hemel opvaren
als triomferende Overwinnaar om gevangenen mee te voeren.**

“Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen (NBG). Wat betekent dit ‘toen Hij opvoer’ anders dan dat Hij ook eerst neergedaald is in de diepten, namelijk de aarde? Degene Die neergedaald is, is ook Degene Die opgevaren is ver boven alle hemelen om alle dingen te vervullen” (Efeziërs 4:8-10). Wat over God gezegd wordt in het Oude Testament (Psalm 68), wordt door Jezus Christus in het Nieuwe Testament vervuld!

3. Jesaja 9:5-6. Opgevaren om Zijn koninkrijk van gerechtigheid te vestigen, in stand te houden en erover te heersen.

“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid” (Jesaja 9:5-6).

Het Kind dat op de aarde geboren wordt, wordt “de Sterke God” genoemd en heeft dezelfde goddelijke natuur als God “de Eeuwige Vader”. In Jesaja 10:20-22 wordt de HEERE (Hebreeuws: JaHWeH) “de Sterke God” genoemd en in Jesaja 9:5-6 wordt de Heere Jezus Christus “de Sterke God” genoemd. Na Zijn hemelvaart en troonsbestijging in de hemel zal de heerschappij van het universum op Zijn schouder rusten. Aan de uitbreiding van deze heerschappij naar alle landen in de wereld zal geen einde komen! Jezus Christus brengt vrede tussen God en mensen door Zijn zoenoffer (Romeinen 5:1-11). Hij doodt de vijandschap tussen Joden en niet-Joden en bewerkt vrede tussen hen door het kruis (Efeziërs 2:14-17). Als er in onze dagen geen vrede tussen Jood en niet-Jood is, dan komt het omdat zij dat niet willen. (ze rebelleren tegen God en Zijn plan)! De profetie zegt duidelijk dat Jezus Christus Zijn koninkrijk grondvest en ondersteunt (heerst erover) door recht en gerechtigheid van nu af (Zijn eerste komst) aan tot in eeuwigheid!

**Jezus Christus is naar de hemel opvaren
om te heersen over alle landen en het hele universum.**

4. Johannes 3:9-13. Opgevaren om de aardse en de hemelse dingen aan de mens te openbaren.

De neerdaling van Jezus Christus uit de hemel openbaarde “de hemelse dingen” aan mensen en wordt opgevolgd door Zijn hemelvaart.

(1) Jezus Christus is de Enige in de menselijke geschiedenis Die uit de hemel in neergedaald en weer naar de hemel is opgevaren!

Jezus Christus maakt er aanspraak op dat niemand in de hele menselijke geschiedenis ooit naar de hemel is opgevaren om uit te vinden wat de hemelse dingen zijn. Alleen Jezus Christus woonde in de hemel en is uit de hemel neergedaald. Alleen Jezus Christus kent de hemelse dingen en openbaart de hemelse dingen (Johannes 3:12-13). Jezus Christus is *eerst neergedaald in de diepten*, namelijk naar de aarde (letterlijk: *in de laagste plaatsen* van de aarde) en *toen opgevaren ver boven alle hemelen* (de lucht/atmosfeer en de sterrenhemel naar de hemel waar God woont)¹ om alle dingen te vervullen (Efeziërs 4:9-10). Geen ander mens in de geschiedenis die aanspraak maakt “een profeet” te zijn is ooit uit de hemel neergedaald en weer opgevaren naar de hemel! Henoch en Elia zijn opgevaren naar de hemel, maar zij zijn nooit neergedaald uit de hemel! Alle profeten van de andere godsdiensten en sekten in de wereld liggen dood in hun graf. Zij zijn nooit uit de hemel neergedaald en ook nooit naar de hemel opgevaren!

Een aantal mensen zijn in de geschiedenis wel uit de dood *opgewekt*, maar zijn daarna weer gestorven! Jezus Christus is de enige met een menselijke natuur die ooit uit de dood is *opgestaan* en nog steeds leeft! Jezus Christus is de Enige Die uit de hemel neerdaalde en weer naar de hemel opvoer! Dit feit bewijst dat Jezus Christus de Grootste Profeet aller tijden is en dat Hij zelfs meer dan een groot Profeet is! Hij is niet alleen de Hoogste Hogepriester, de Grootste Profeet en de Machtigste Koning, maar ook GOD! Hij is God, Die de menselijke natuur heeft aangenomen zonder Zijn goddelijke natuur los te laten (Filippenzen 2:5-8). Hij is God, Die Zich niet alleen in een wolk en vuur openbaarde (Exodus 3:2; 13:21; 19:18), maar ook in de historische Mens, Jezus Christus (Johannes 1:1,14,18). Hij is niet een mens die zich voor doet als God, maar Hij is God Die de menselijke natuur aangenomen heeft zonder Zijn goddelijke natuur los te laten!

(2) Jezus Christus is uit de hemel neergedaald om de aardse dingen en de hemelse dingen aan mensen te openbaren (Johannes 3:12).

In Johannes 3:11 zegt Jezus dat Johannes de Doper en Hij “de hemelse dingen” weten en daarover getuigden. Maar de Joodse leiders namen dit getuigenis niet aan. Jezus kon dit zeggen omdat Hij met Zijn allesdoordringende ogen diep in hun harten kon kijken en hun aarzeling om Zijn onderricht te geloven kon zien (Johannes 2:25).

In Johannes 3:12, zegt Jezus, “Als Ik aardse dingen tegen u zei en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik hemelse dingen tegen u zeg?”

De aardse dingen.

Jezus had gesproken over dingen, die hemels van karakter en oorsprong zijn, *maar op de aarde plaatsvinden*. Bijvoorbeeld: “de aardse dingen” zijn de hemelse dingen die in het Oude Testament geopenbaard zijn maar op de aarde plaatsvinden, zoals:

- de komst van de Messias naar Zijn eigen mensen (Jesaja 53:3; Johannes 1:11)
- de dood en opstanding van de Messias (Jesaja 53:5; Johannes 2:19)
- de verkondiging van het evangelie aan alle volken (Jesaja 49:6; Johannes 3:16-17)
- en wedergeboorte (de doop met de Geest) die noodzakelijkheid is (Deuteronomium 30:6; Ezechiël 36:25-28; Johannes 1:33; Johannes 3:3-8).

Al in het Oude Testament sprak God over deze aardse dingen: “Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven” (Ezechiël 36:25-27). Wedergeboorte vindt plaats binnen de menselijke ervaring op de aarde. Daarom moest ieder mens die het Oude Testament las en nadacht over zijn eigen natuurlijke onvermogen om God te behagen, kunnen begrijpen dat hij wedergeboren moest worden!

Maar hoewel wedergeboorte van mensen door de Heilige Geest duidelijk in het Oude Testament en door Jezus Christus geleerd wordt, verwerpt de meerderheid van de Joden de wedergeboorte. Nicodemus en de andere Joden meenden dat “deze aardse dingen” ongeloofwaardig waren. Dus hoe zouden zij geloven als Jezus Christus met hen over “de hemelse dingen” sprak?

De hemelse dingen.

De hemelse dingen zijn zaken die buiten het kennisveld van mensen liggen totdat zij door Christus geopenbaard worden. Niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren” (Matteüs 11:25-27). Alleen de Zoon van God was altijd in de tegenwoordigheid van God en kent de besluiten die in de hemel genomen zijn. Geen mens is ooit opgevaren naar de hemel om uit te vinden wat de hemelse dingen zijn. Alleen Jezus Christus is vanuit de hemel neergedaald (gezonden) en kent de hemelse dingen en openbaart de hemelse dingen, zoals:

- De aard (wezen) van de enige God (Matteüs 11:27).
- Gods eeuwige plan om niet alleen Joden die geloven, maar ook niet-Joden (heidenen) die geloven uit elke volk op aarde te verlossen (Johannes 3:13-18).
- Gods eeuwige plan om hen te verlossen door de dood en opstanding van Zijn Zoon (Jezus Christus).

¹ Grieks: κατεβη εις τα κατωτερα [μερη] της γης + αναβας υπερανω παντων των ουρανων

“De hemelse dingen” liggen helemaal buiten het bereik van mensen, hun kennis en voorstellingen, totdat ze aan mensen worden geopenbaard. Geen mens had kunnen vertellen Wie God is (Johannes 1:18). Geen mens had Gods verlossingsplan kunnen bedenken (1 Korintiërs 2:7-10). Jezus Christus openbaart niet alleen de hemelse dingen (Gods verlossingsplan), maar voert ze ook uit (Openbaring 5:1-5)!

5. Johannes 14:1-3. Opgevaren om een plaats voor zijn discipelen gereed te maken.

Toen Jezus zei dat Hij heenging naar een plaats waar Zijn discipelen niet konden komen (Zijn hemelvaart), raakten hun harten in beroering. Zei waren *bedroefd* omdat Jezus zei dat Hij hen ging verlaten. Zij *schaamden* zich omdat zij onderweg getwist hadden over wie van hen de grootste was. Zij waren *verbijsterd* omdat Jezus voorspeld had dat één van hen Hem zou verraden, een ander Hem zou verloochenen en zij allen Hem in de steek zouden laten. Zij *wankelden in hun geloof* omdat zij waarschijnlijk dachten hoe het mogelijk was dat de Messias verraden kon worden. Tezelfdertijd hadden zij Jezus *lief* en *hoopten* zij dat dingen zouden veranderen. Hun geloof werd op de proef gesteld. Daarom ging Jezus hen bemoedigen: “*Blijf* geloven in God en in Mij” (een bevel in de onvoltooid tegenwoordige tijd).

Jezus zei dat Hij een plaats voor Zijn discipelen gereed ging maken. “Het huis van Mijn Vader” is *de hemel* voor de wederkomst van Christus (Psalm 33:13-14; Jesaja 63:15) en *de nieuwe aarde* na Zijn wederkomst (Jesaja 65:16-17; Openbaring 21:1-3). De woorden “veel woningen” verwijst naar verblijfplaatsen. Het woord “plaats” (die Jezus voor hen gereed maakt) verwijst niet alleen naar hun *geografische plaats*, maar ook naar hun *geestelijke positie of staat* en *uiteindelijke bestemming*. Door Zijn dood maakt Jezus het mogelijk dat Zijn discipelen altijd bij Hem zouden leven als hun eeuwige bestemming (Filippenzen 1:23; 1 Tessalonicenzen 4:17). Door Zijn opstanding bereid Hij de discipelen voor (maakt Hij hen volmaakt) voor hun plaats van bestemming. Door Zijn hemelvaart bereid Hij de plaats van bestemming (de hemel, de nieuwe aarde) voor Zijn discipelen voor.

**Jezus Christus is naar de hemel opgevaren
om een plaats voor Zijn discipelen gereed te maken.**

Hij zou terug komen om Zijn discipelen tot Zich te nemen, opdat zij zullen zijn waar Hij is (Matteüs 24:40-41; 1 Tessalonicenzen 4:13-17). Jezus dacht in de eerste plaats niet aan de fysieke dood van een gelovige, maar aan Zijn wederkomst. Bij Zijn wederkomst zal Hij alle gelovigen verwelkomen (1 Tessalonicenzen 4:17) en alle gelovigen zullen Hem verheerlijken en bewonderen (2 Tessalonicenzen 1:10). Zij zullen elkaar als het ware omhelzen en elkaar in de ogen kijken! Daarom is Zijn vertrek in Zijn hemelvaart geen ramp, maar een zegen (zie Johannes 16:7)!

Dit Bijbelgedeelte mag ook toegepast worden op de fysieke dood van een gelovige, omdat zijn geest ook in de hemel verwelkomd wordt (Filippenzen 1:21-23). Het is deze levende hoop (verwachting) die christenen motiveert te *blijven* geloven in Jezus Christus!

6. Johannes 16:7. Opgevaren om de Heilige Geest op Zijn discipelen uit te storten.

**Jezus Christus is naar de hemel opgevaren
om de Heilige Geest op Zijn discipelen uit te storten.**

Jezus zei dat het nuttig was voor Zijn discipelen dat Hij wegging; dat wil zeggen, dat Hij naar de hemel zou opvaren, omdat de Heilige Geest dan zou komen om “van aangezicht tot aangezicht” (Grieks: *pros*) met hen te zijn. Jezus had al eerder aan hen gezegd dat het nuttig was dat Hij wegging, omdat Hij een plaats voor hen ging voorbereiden (Johannes 14:2,28). Hij zou hen het vermogen geven grotere werken te doen (Johannes 14:12). Hij zou hen een dieper inzicht geven in de essentiële relatie tussen God de Vader en God de Zoon (Johannes 14:20). En Hij zou dichterbij hen zijn dan ooit tevoren, omdat Hij “met hen” en “in hen” zou leven door Zijn Heilige Geest (Johannes 14:16,17)! Daarom was zijn zichtbare vertrek van Zijn discipelen niet een tragedie, maar een groot voordeel en een triomf!

Maar voordat dit kon gebeuren, moest Jezus Christus nog eerst aan het kruis sterven en uit de dood opstaan om de verlossing van Zijn mensen te verdienen (verwerven). Zonder deze verdiensten zou er geen verlossing mogelijk zijn! Daarom moest (Matteüs 26:54; Lukas 24:44) Jezus Christus eerst aan het kruis sterven en uit de dood opstaan. Na Zijn hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest zou Jezus Christus de verdiende verlossing in de harten en levens van gelovigen toepassen door Zijn Heilige Geest!

Zonder Zijn vertrek van Zijn discipelen *in Zijn zichtbare en beperkte menselijke natuur*, zou er geen terugkeer tot hen *in Zijn onzichtbare en universeel goddelijke natuur* als de Heilige Geest kunnen plaatsvinden. Hij kwam in Zijn zichtbare menselijke natuur naar de aarde om de onzichtbare God aan hen te openbaren en verzoening voor hun zonden te doen. Hij zou tot hen terugkeren naar de aarde in Zijn onzichtbare goddelijke natuur (de Heilige Geest) om Zijn volbrachte verlossingswerk toe te passen in de harten en levens van gelovigen in de hele wereld en gedurende de hele geschiedenis tot aan Zijn zichtbare wederkomst (zie Romeinen 8; Galaten 4:4-7)!

Er is volledige samenwerking tussen God de Vader, God de Zoon en God de Geest in het werk van verlossing. God de Vader zendt de Geest (Johannes 14:26), God de Zoon zendt de Geest (Johannes 15:26; 16:7) en de Geest gaat! De Geest heeft een geweldige effect op de wereld (Johannes 16:8-11) en op de Gemeente/Kerk (Efeziërs 2:22).

7. Johannes 20:17. Opgevaren om ononderbroken omgang met Zijn discipelen te hebben.

Maria van Magdala werd de eerste getuige van de opstanding en de hemelvaart. Terwijl Jezus een poos later aan de andere vrouwen opdroeg Zijn discipelen te vertellen wat er bij de opstanding gebeurd was en dat Hij hen in Galilea zou

ontmoeten (Matteüs 28:7), droeg Hij aan Maria van Magdala op om Zijn discipelen te vertellen over de grote gebeurtenis die in de heilsgeschiedenis zou plaatsvinden, namelijk, de hemelvaart van Jezus Christus!

Jezus profeteerde dat Hij naar Zijn Vader in de hemel ging en dat Zijn discipelen daarom niet langer als vroeger met Hem konden omgaan. Voor de dood van Jezus Christus ervoer Maria van Magdala voor een lange tijd de dagelijkse zichtbare omgang van Jezus Christus met Zijn discipelen en de aangename gemeenschap met Hem. Na Zijn opstanding uit de dood nam zij aan dat deze aangename omgang met Jezus Christus voortgezet zou worden. Daarom klampte zij zich aan Zijn voeten vast als een uitdrukking van haar genegen aanbidding, zoals ook de andere vrouwen een poos later deden (Matteüs 28:9). Jezus was niet tegen haar aanraking, evenals Hij even later Thomas uitnodigde Hem aan te raken (Johannes 20:27). Maar Jezus zei wel tegen haar dat zij Hem niet vast moest houden of vast kon houden alsof zij Hem kon tegenhouden om weg te gaan (naar de hemel).

De periode van Zijn dagelijkse zichtbare omgang met Zijn discipelen waren over! Hij zou eerst aan de een en dan aan de ander verschijnen. Maria van Magdala kon Hem niet terughouden of bij haar houden. Hij stond op het punt om naar Zijn Vader in de hemel op te varen. Daarna zou de dagelijkse omgang tussen Jezus en Zijn discipelen op de aarde veranderen. In plaats van met Jezus Christus omgaan in Zijn fysieke lichaam op één plaats op de aarde, zouden zij door Zijn Heilige Geest met Hem omgaan op elke plaats in de wereld (zie Romeinen 8:9-10; 2 Korintiërs 3:16-18; Johannes 16:28,19,13-15)! Door de Heilige Geest zouden zij ononderbroken omgang met Jezus Christus hebben! En deze omgang (gemeenschap) zou veel rijker en veel meer gezegend zijn, omdat het een omgang van de verrezen Heer in de hemel met Zijn Gemeente (Kerk) op de aarde zou zijn!

Jezus Christus is naar de hemel opgevaaren

om ononderbroken omgang met Zijn discipelen op de aarde te hebben.

Anderzijds legde Jezus nadruk op het onderscheid tussen Zichzelf en Zijn discipelen. Hij zei, “Mijn Vader en jullie Vader” en “Mijn God en jullie God”. Daarmee maakte Hij onderscheid tussen twee relaties:

- Jezus Christus is Gods Zoon *van nature* (in Zijn Wezen)(Johannes 1:1,18; Johannes 10:30-33)
- Gelovigen (christenen) zijn Gods zonen (en dochters) *door adoptie* (Johannes 1:12-13; Efeziërs 1:4-5).

Niettemin legde Jezus nadruk op de *intimiteit (vertrouwelijkheid)* van hun relatie. In geestelijke zin, is God de Vader van Jezus Christus ook de God en Vader van Zijn discipelen! Jezus is naar deze God en Vader opgevaaren.

B. DE GEBEURTENISSEN RONDOM DE HEMELVAART VAN JEZUS CHRISTUS

1. Het boek Handelingen beschouwt de hemelvaart van Jezus Christus van een aards standpunt.

Lees Handelingen 1:3-11; Lukas 24:50-53.

Na Zijn opstanding uit de dood, verscheen Jezus gedurende een periode van 40 dagen aan Zijn discipelen en andere gelovigen. Eens at Hij met Zijn discipelen in Jeruzalem. Hij zei dat zij niet uit Jeruzalem moesten weggaan, maar op de vervulling van de belofte van de Vader moesten wachten. “Want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen. ... Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn” onder de Joden, de Samaritanen en de heidenen tot aan het uiterste van de aarde (Handelingen 1:4-8).

Toen werd Jezus Christus voor hun ogen in de hemel opgenomen. “Een wolk onttrok Hem aan hun ogen. Plotseling stonden twee mannen in witte kleding bij hen en zeiden. “Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze *terug* komen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan” (Handelingen 1:11).

De opvatting als zou het lichaam van Jezus toen diffuus (verspreid) geworden zijn of goddelijke eigenschappen zou hebben aangenomen zodat Zijn lichaam alomtegenwoordig zou geworden zijn, heeft geen enkel Bijbelse grond. Het verheerlijkte lichaam van Jezus was nog steeds een lichaam dat aangeraakt kon worden en dat gewoon eten kon eten (Lukas 24:39-43), maar niet “van (zondig) vlees en (sterfelijk) bloed” (1 Korintiërs 15:50). Wat de Bijbel leert is het volgende:

- Jezus werd “weggerukt naar God en Zijn troon” (Openbaring 12:5)
- Hij zit aan de rechterhand van God de Vader (Markus 16:19; Efeziërs 1:20)
- Hij zal terugkeren op dezelfde wijze als Zijn discipelen Hem naar de hemel hebben zien gaan.

Toen keerden Zijn discipelen van de Olijfberg naar Jeruzalem terug en bleven in de bovenzaal met anderen om aanhoudend te bidden (Handelingen 1:14). Vergelijk Openbaring 5:13, “En elk schepsel dat in de hemel, *op de aarde*, onder de aarde en op de zee is, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Aan Hem Die op de troon zit, en aan het Lam *zij* de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid.”

2. Het boek van Openbaring beschouwt de hemelvaart van Jezus Christus vanuit een hemelse standpunt.

Lees Openbaring 5:1-13.

De thema van dit hoofdstuk is: “God voert Zijn eeuwige plan uit door het Lam dat in het midden van de troon is”.

(1) De boodschap van de boekrol in de hemel (Openbaring 5:1).

Er is EEN BOEK IN DE HEMEL BIJ GOD! Het is in de vorm van een boekrol. Geen enkel boek op de aarde is een kopie van deze boekrol, omdat het verzegeld is. Het is ook nooit aan enige profeet in de geschiedenis op de aarde geopenbaard. Er is er maar Één in de hele geschiedenis van de aarde Die waardig is de zegels van deze boekrol te verbreken en de boekrol te openen! Hij is de Enige Die in staat is de inhoud daarvan *te openbaren* en *uit te voeren*! Die Persoon is Jezus Christus, omdat alleen Hij een zoenoffer is voor de zonde van de mensen en Hij alleen uit de dood is opgestaan! Alleen Hij leeft en leeft voort eeuwig! Alle andere profeten liggen dood in hun graf. Alleen Hij is vanuit de hemel neergedaald en alleen Hij is uit de dood opgestaan en weer naar de hemel opgevaren.

De hemelvaart en troonsbestijging van Jezus Christus in de hemel wordt in het boek Openbaring *symbolisch voorgesteld* als het Lam Dat de boekrol uit de hand van God de Vader op de troon ontvangt.

De boekrol is aan weerszijde beschreven en bevat Gods besluiten met betrekking tot de geschiedenis van de wereld en de geschiedenis van de Gemeente (Kerk) in de wereld. Het bevat het onnaspeurlijke plan of doel van God dat werkelijkheid wordt in de heilsgeschiedenis in “de voleinding van de eeuwen” (Hebreeën 9:26; Johannes 11:24), dat wil zeggen, gedurende de hele nieuwtestamentische periode vanaf de eerste komst van Christus tot aan Zijn wederkomst. Deze grote en allesbeheersende historische gebeurtenissen die de komst van het koninkrijk van God aankondigen, zijn apocalyptische (grote en heftige) gebeurtenissen, omdat zij Gods eeuwige plan van verlossing (van Zijn mensen) en van oordeel (over Zijn tegenstanders) openbaren en uitvoeren. God, Die op de troon in het centrum van het universum zit, voert Zijn eeuwige plan voor de aarde en de mensen op de aarde uit door Jezus Christus. Jezus Christus openbaart Gods eeuwige plan van verlossing en oordeel en voert het ook uit.

Deze boekrol heeft een heel andere aard dan alle andere boeken op de aarde! De seculaire en godsdienstige boeken op de aarde beschrijven welke gebeurtenissen er vroeger op de aarde plaatsvonden. Zij openbaren de levens van bepaalde seculaire en religieuze mensen, hun woorden, hun daden en hun prestatie in de oorlogen die zij voerden. Maar door het openen en lezen van de boekrol in de hemel worden de gebeurtenissen op de aarde in aanzijn geroepen en in beweging gezet! Het openbaart niet wat al gebeurd was, maar openbaart wat er spoedig gaat gebeuren (Openbaring 1:3)! Wanneer Jezus Christus een zegel van deze boekrol verbreekt worden de woorden onder dit zegel geopenbaard en beginnen de voorspelde apocalyptische gebeurtenissen in de geschiedenis van de mens op de aarde te gebeuren! “Het openen” van HET BOEK IN DE HEMEL is *een symbool* van de heerschappij van Jezus Christus over alle gebeurtenissen en alle mensen op de aarde vanaf Zijn eerste komst tot aan Zijn wederkomst.

Wat God in de schepping deed, doet Jezus Christus in de openbaring! Door bij de schepping een woord te spreken riep God de empirische (waarneembare en meetbare) dingen die voorheen niet bestonden in aanzijn (Genesis 1:3; Psalm 33:6; Romeinen 4:17; Hebreeën 11:3). En door de boekrol te openen roept Jezus Christus de gebeurtenissen in de geschiedenis van verlossing en oordeel die in de boekrol geschreven staan in aanzijn! Wanneer Jezus Christus een zegel van de boekrol verbreekt, wordt de inhoud onder dat zegel beschreven, geopenbaard en uitgevoerd (Openbaring 6)!

(2) De boodschap van het breken van de zegels van de boekrol (Openbaring 5:2-4).

Voor een lange tijd kon niemand in het universum gevonden worden die waardig was de boekrol te openen, de inhoud daarvan te openbaren en in beweging te zetten. Zo lang de boekrol gesloten bleef, stagneerde de schepping en de geschiedenis en was er hoegenaamd geen vooruitgang!

Als de boekrol gesloten gebleven was, zou er geen verandering in de toestand en omstandigheden van de gemeenten (kerken) mogelijk geweest zijn. De gemeente van Efeze zou een dode orthodoxe gemeente gebleven zijn, die wel vasthield aan de oude christelijke waarheden, maar de christelijke liefde miste (Openbaring 2:1-7). De gemeente van Sardes zou blijvend vervolgd worden door de andere wereldgodsdiensten (Openbaring 3:1-6). En de gemeente van Laodicea zou een materialistische en wereldse gemeente gebleven zijn, gevangen in dodelijk zelfbedrog (Openbaring 3:14-22).

Zolang de boekrol verzegeld en gesloten bleef, konden de gemeenten niet uitgeroeid worden door verdrukking en vervolging, maar ook niet opbloeien en vrucht dragen tot aan hun uiteindelijke verheerlijking! Dan lijkt het alsof de geschiedenis op de aarde geen einde heeft en ook alsof de strijd van de gemeenten (kerken) nergens heen leidt! Dan ontwikkelen de geschapen dingen en de historische gebeurtenissen zich niet naar hun uiteindelijke bestemming! Deze situatie zou alles op de aarde erg vermoeiend maken. De gebeurtenissen op de aarde blijven een cirkel in plaats van een rechte lijn die naar een uiteindelijk doel voert! Er komt geen beslissende oorlog en er is ook geen beslissende overwinning! Nieuwe reformaties worden gevolgd door nieuwe deformaties, wereldgezinheid en bederf! Opwekkingen worden gevolgd door grijze en koude doodsheid. En de Gemeente (Kerk) zou de geschiedenis ervaren als hoogtij en laagtij en de wereldgeschiedenis als een eindeloze cirkel – alles wordt maar steeds weer herhaald. Er schijnt geen einde te komen aan deze eindeloze cirkel, deze hopeloze toestand van de aarde.²

Zo lang de boekrol verzegeld blijft, heeft de satan ook geen beslissende overwinning! Hij kan bepaalde gelovigen tot de dood toe vervolgen, maar hen niet vernietigen! Hij zweept de volken op om alles wat met Jezus Christus geassocieerd

² Dit is de beschouwing van het Hindoeïsme en het Boeddhisme.

wordt te haten, maar hij kan de Naam van Jezus Christus niet uitwissen! Ook de satan en zijn bondgenoten ervaren de geschiedenis als hoogtij en laagtij.

Noch de Gemeente (Kerk), noch de satan kan de zegels van de boekrol verbreken. Geen van beide kan de uiteindelijke overwinning behalen! Als Gemeente (Kerk) geen einde meer kan zien aan deze strijd op de aarde, wordt zij moedeloos en voelt ze zich krachteloos. Als er niemand is die de zegels van de boekrol kan verbreken, worden de gebeurtenissen op de aarde een nachtmerrie zonder einde!

Waarom ligt de geschiedenis van de wereld voortdurend onder de verdoemenis van besluiteloosheid? Waarom wordt de eentonigheid van deze eindeloze cirkel en strijd niet doorbroken? Wij kunnen deze vragen niet beantwoorden, maar beseffen dat er geheimen in het leven verborgen liggen (Deuteronomium 29:29; Jesaja 55:8-9) en dat de geschiedenis van de wereld iets meer is dan alleen maar een strijd om macht! We kunnen niet zeggen, "Als God wil, kan Hij de satan verslaan en de strijd beëindigen, omdat ook de satan een bepaald rechtspositie heeft. Vanaf de val van de mens in zonde, wordt de zondige wereld (de wereld zonder Christus) in een bepaalde zin aan de satan onderworpen. "De hele wereld (zonder Christus) ligt in het boze" (1 Johannes 5:19). Satan wordt "de vorst van deze (boze) wereld" genoemd (Johannes 12:31). Hij verleidt de hele (boze) wereld (Openbaring 12:9). Hij wordt "de god van deze eeuw genoemd die de gedachten van ongelovigen verblind" (2 Korintiërs 4:4). Daarom zijn de gebeurtenissen die op de aarde plaatsvinden zo raadselachtig, zo verbijsterend en zo schrikwekkend. Het lijkt alsof de wereld en de gebeurtenissen betoverd zijn.

De gebeurtenissen die plaatsvinden op de aarde kunnen alleen tot een beslissend einde gebracht worden door de zegels van de boekrol te verbreken! Door de zegels te verbreken en de boekrol te openen, vaagt Jezus Christus alle schijn en illusie in de wereld weg en worden alle dingen wat zij in werkelijkheid zijn!

De leiders in deze wereld denken altijd in termen van hun oorlogspotentieel en machtsstrijd. Maar God denkt in volkomen andere termen!

(3) De boodschap van de Leeuw, het Lam en de Wortel (Openbaring 5:5-7).

Een machtige engel kondigt in een luide stem aan: "Wie is het waard de boekrol te openen en zijn zegels te verbreken?" Er is Iemand Die het kan, maar niet direct doet. Het is alsof Hij wacht om te zien of er enig ander wezen is die dit zou wagen. Maar niemand in de hemel of op de aarde of in de wereld van geesten (demonen) kon de boekrol openen of zelfs erin kijken. Geen demon, geen machtige politieke koning en geen religieuze profeet in de geschiedenis van de wereld kwam naar voren om de boekrol te openen!

Het is onweerlegbaar duidelijk dat Jezus Christus (de Leeuw van Juda, de Wortel van David en het Lam van God) de Enige is Die de zegels kan breken en de boekrol kan openen (Johannes 14:6; handelingen 4:12; 1 Timoteüs 2:5)! Niet een van de ontelbare engelen en niet een van de 4 levende wezens (die Gods schepping vertegenwoordigen), maar een van de 24 oudsten (die Gods Gemeente vertegenwoordigen) werd het voorrecht gegeven om het antwoord aan te kondigen. Johannes moet weten en voelen dat hij niet alleen staat, verbannen op een eiland, geconfronteerd met vele vragen over de geschiedenis in de wereld. Johannes is een deel van Gods wereldwijde gemeenschap van gelovigen, de Gemeente (Kerk), die het Woord hebben ontvangen. Vanuit dat Woord mag hij een antwoord geven op de problemen die de Gemeente (Kerk) dagelijks bezighouden. "De Leeuw van Juda, de Wortel van David heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken" (Openbaring 5:5).

Jezus Christus is de Leeuw van Gods volk die in het Oude Testament (Genesis 49:10; Hebrëeën 7:14) "Juda" genoemd werd, in het Nieuwe Testament (Galaten 6:16) "Israël" genoemd wordt en in beide testaments (Psalm 107:32; 2 Kronieken 29:28 en Matteüs 16:18) "Kerk" (Grieks: ekklesia) genoemd wordt. Hij is niet "een leeuw" die de wereld overwint met het geweld van een werelds leger of religieuze "heilige oorlogen". Zijn kracht ligt in Zijn radicale onderwerping. Hij is de Leeuw omdat Hij ook het Lam is Die Zich overgegeven heeft om aan het kruis geslacht te worden als een verzoening voor de zonden van mensen die Hem aannemen. Geen van de heersers van deze wereld hebben Gods wijsheid begrepen, want anders hadden zij Hem niet gekruisigd (1 Korintiërs 2:8). Ook Jezus formuleerde deze wijsheid: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht" (Johannes 12:24).

Echte grootheid in de ogen van God is niet een trotse religieuze leider of een vurige strijder en onoverwinnelijke held die mensen en volken overwint door zijn politieke, wettelijke en religieuze samenzweringen en door de macht van zijn geld en zijn leger. De geschiedenis van deze wereld wordt niet tot zijn uiteindelijke bestemming gebracht door oorlogen en terroristen, door onderdrukking en vervolgingen, of door omkoperij en religieuze leugens. De geschiedenis van deze wereld zal helemaal ontrafeld worden en tot zijn uiteindelijke en heerlijke bestemming (de nieuwe aarde) gebracht worden door de Éne, Die hoewel Hij God is, Zich heeft ontleidigd en de menselijke natuur (bij Zijn goddelijke natuur) aangenomen heeft. Als Mens heeft Hij zich nog meer vernederd door de Dienaar van mensen te worden. En ten slotte heeft Hij Zich vernederd door Zich aan het kruis te onderwerpen en het Offerlam voor de verzoening van zonden te worden (Filippenzen 2:5-8). Jezus Christus is de enige Leeuw (de enige Koning), omdat Hij ook het enige Lam (het enige zoenoffer) geworden was!

Jezus Christus is "de Wortel" en "het Nageslacht" van David (Openbaring 22:16). De historisch koning David was de koning van Gods oudtestamentische volk, Israël. Maar de profetieën in het Oude Testament wezen steeds vooruit naar

de werkelijke Koning van het Koninkrijk van God, Jezus Christus. Jezus Christus is zowel de eeuwige Goddelijke Oorsprong (Wortel) van koning David als tegelijk zijn menselijke afstameling (Nageslacht) in de tijd.

Jezus Christus is de Enige in de schepping en in de geschiedenis Die zowel de mysterieuze betovering van de gebeurtenissen in de wereld kan verbreken als de illusie dat allen en alles niet zijn wat zij in werkelijkheid zijn. God geeft de boekrol alleen in de handen van Jezus Christus. In alle andere handen zou de boekrol alleen maar een voorwerp van afgodische verering en aanbidding worden.³

(4) De boodschap van het kruis (Openbaring 5:8-12).

Op het moment dat de boekrol in de handen van Jezus Christus geplaatst werd, wierpen de 24 oudsten (die Gods Gemeente in de hemel vertegenwoordigen) en de vier levende wezens (die Gods schepping in de hemel vertegenwoordigen) zich neer, niet om de boekrol te vereren, maar om Degenen Die waardig is de boekrol te openen, te vereren! Christenen vereren geen Boek in de hemel of op de aarde, maar aanbidden alleen Degene Die de boekrol openbaart en de inhoud daarvan uitvoert! Het Lam is waardig om het zegel te breken en de boekrol te openen, omdat alleen Hij geslacht is en met Zijn bloed mensen uit elke stam, taal, volk en natie gekocht heeft (Openbaring 5:9-10).

De dood en opstanding van Jezus Christus bij Zijn eerste komst is de basis en het centrum van de hele menselijke geschiedenis (1 Korintiërs 15:3-4; zie Handelingen 1:22; 2:23-24; 3:13-15; 4:10; 5:30; 7:52-56; 8:32; 10:39-40; 13:28-31; 17:31; 26:23). Alle krachten en machten in de hemel, op de aarde en in de hel zijn om deze ene gebeurtenis verzameld en vechten voor de uitkomst (Openbaring 12:7-9; zie 1 Korintiërs 2:8; Kolossenzen 2:15). Vanaf de schepping wijst de hele geschiedenis vooruit naar het kruis en de opstanding. Na Zijn eerste komst wijst de hele geschiedenis terug naar het kruis en de opstanding en vooruit naar Zijn wederkomst. Met deze ene gebeurtenis in de menselijke geschiedenis heeft God en Zijn Christus de beslissende overwinning behaald! Bij het kruis leden de satan en zijn bondgenoten uit de hel en al zijn volgelingen op de aarde de beslissende nederlaag. Bij Zijn eerste komst heeft Jezus Christus de satan gebonden en Zijn Koninkrijk gevestigd. En Hij zei, "Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij bijeenbrengt, die drijft uiteen" (Matteüs 12:28-30). Elk mens moet kiezen of hij met Christus of tegen Christus is. Er bestaat geen neutraal grondgebied!

De vier Levende Wezens, die de krachten van de natuur in de hemel vertegenwoordigen, brengen hier de duisternis die over de aarde kwam, de aardbeving en de opening van graven (Matteüs 27:45-53) in herinnering. Gods schepping beseft dat ook zijn eindbestemming helemaal verbonden is aan deze ene dag (de dood en opstanding van Christus) en verwacht met reikhalzend verlangen het openbaar worden van de kinderen van God en de bevrijding van de slavernij van het verderf (Romeinen 8:19-21)!

De vierentwintig oudsten, die Gods oudtestamentische en nieuwtestamentische volk in de hemel vertegenwoordigen, brengen de angst en het wegvlugten van het kruis door het volk in gedachten. Gods volk (de Gemeente/Kerk) ziet de vervulling van de Wet en de Profeten (in HET BOEK). De Wet had het offeren van dieren geleerd (Hebreeën 9:12-14) en de Profeten hadden geprofeteerd dat de Knecht van de HEERE als een lam ter slachting geleid zou worden en voor onze overtredingen verbrijzeld zou worden (Jesaja 53:5,7). Zij allen zingen dat Jezus Christus met Zijn bloed mensen uit elke stam, taal, volk en natie zou vrijkopen (Openbaring 5:9).

De engelen in de hemel hadden altijd graag een glimp opgevangen van de boodschap van verlossing die aan de Gemeente (Kerk)(bestaande uit gelovigen) toevertrouwd werd (1 Petrus 1:9-12). De engelen kondigden de geboorte van Jezus Christus aan (Lukas 1:26-37; Lukas 2:8-14). Zij dienden Jezus Christus (Matteüs 4:11). Zij hadden Jezus Christus versterkt in verzoeking toen Hij in gebed worstelde kort voor Zijn dood (Lukas 22:43). Zij waren getuigen van de verschrikking van de dood, maar ook van de vreugde op Pasen toen een engel de steen van de grafombe wegrolde om aan mensen te tonen dat Jezus Christus Die dood was voor eeuwig leeft (Openbaring 1:18; Matteüs 28:5-7) aan de mensen te tonen. Zij zingen lofliederen. Door het bloed dat aan het kruis vergoten werd, heeft God alle dingen die op de aarde zijn, maar ook alle dingen die in de hemelen zijn met Zichzelf verzoend (Kolossenzen 1:19-20). De zondeval heeft ook de engelen in de hemel geraakt, maar de wereld van engelen wordt ook verlost van hun vorm van gebrokenheid door de dood van Jezus Christus aan het kruis.

(5) De boodschap van het visioen gaat over gebeurtenissen vanaf het allereerste begin tot het heden en verder tot het einde der tijden (Openbaring 5:13-14).

Het visioen in Openbaring 4:1-11 spreekt over God Die rustig op Zijn troon zit in de eeuwigheid. God is in het centrum. Maar het visioen in Openbaring 5:1-12 spreekt over het optreden van God door Christus in de tijd. Nu is Christus in het centrum. In Jezus Christus woont de volheid van de Godheid lichamelijk en door Jezus Christus verzoent God alles in de hemel en op de aarde met Zichzelf (Kolossenzen 1:19-20; Efeziërs 1:9-10).

Het laatste visioen in Openbaring 5:13-14 spreekt over de heerlijkheid van Hem Die op de troon zit en van het Lam, in alle eeuwigheid. Weer is God het centrum, maar dan is het God zoals Hij Zich geopenbaard heeft in Jezus Christus, in Zijn eerste komst, zijn zoenoffer aan het kruis en Zijn volbrachte werk van verlossing (zie 1 Korintiërs 15:27-28)!

Voor de eerste komst van Christus leken de dingen in deze wereld betoverd: de dingen in de wereld waren niet wat zij voorgaven te zijn. De dingen in de wereld leken niet te veranderen. Maar na de dood en opstanding, hemelvaart en troonsbestijging van Jezus Christus is deze betovering gebroken. Dingen in de wereld worden steeds meer en meer wat

³ Dit is de wereldbeschouwing van de Islam!

zij werkelijk zijn. “Wie onrecht doet, gaat nog meer onrecht doen. Wie vuil is, wordt nog vuiler. Wie rechtvaardig is, wordt nog meer rechtvaardig. En wie heilig is, wordt nog meer geheiligd” (Openbaring 22:11). En de geschiedenis van deze wereld stuit af op zijn uiteindelijke bestemming. Het is Jezus Christus Die heerst door de zegels van de boekrol te breken en de boekrol te openen. Dit zet dingen in beweging die alles in de schepping en alles in de geschiedenis tot zijn uiteindelijke bestemming brengt! De dood en opstanding, hemelvaart en troonsbestijging van Jezus Christus bij Zijn eerste komst bracht tijd en eeuwigheid bij elkaar. Bij de wederkomst van Christus wordt alles opgenomen in de eeuwigheid.

“Het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer *onder één hoofd* (Grieks: anakefalaió sasthai) in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is” (Efeziërs 1:9-10; Hebreeën 2:8). “Elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, zal zich buigen in de Naam van Jezus Christus; en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is” (Filippenzen 2:10-11). “Dat God door Jezus Christus zowel alle dingen op de aarde als de dingen die in de hemelen zijn met Zichzelf verzoenen zou” (Kolossenzen 1:20). Er is een verschil in de manier waarop schepselen zich aan de heerschappij van Christus zullen onderwerpen en met God verzoend zullen worden! De kwaaddoeners blijven slecht, maar moeten zich onderwerpen. Vrede en harmonie worden door hen niet verwelkomd, maar aan hen opgelegd (zie Romeinen 16:20; 1 Korintiërs 15:24-28; Efeziërs 1:21-22). De schepping en alle schepselen worden vrijwillig of onvrijwillig onder de heerschappij van het Hoofd Jezus Christus gebracht. Maar niet in de zin van de leer van de alverzoening of universele verlossing, omdat een deel *vijanden* van God en Zijn volk zullen blijven (1 Korintiërs 15:25) en omdat “de eeuwig straf” een eeuwige werkelijkheid blijft (Matteüs 25:46; Openbaring 21:8).

Daarom prijzen de hele schepping en alle vrijgekochte mensen God en het Lam voor hun werk in de schepping en in verlossing. Alle dingen moeten uiteindelijk God verheerlijken (Romeinen 11:36). Zijn wil wordt in het universum uitgevoerd (Openbaring 4:11). De troon heerst, dat wil zeggen, God de Vader heerst door God de Zoon. Het Lam heerst en daarom hoeft de Gemeente (Kerk) haar beprovingen en verdrukkingen niet te vrezen.

C. DE BETEKENIS VAN DE HEMELVAART VAN CHRISTUS VOOR ONS

Jezus Christus bestijgt de troon boven allen en alles en vestigt zo Zijn koninkrijk in zijn uiteindelijke fase (maar nog niet in zijn finale fase).

(1) Het eerste gevolg van de hemelvaart van Christus is de verkondiging van de complete triomf van Jezus Christus aan de hele schepping.

Lees 1 Petrus 3:18-22 (Zie handleiding 6, supplement 8 De relatie tot de gestorven voorvaderen).

(1) De verzoening van zonden (Engels: atonement) en de verzoening van een gebroken relatie met God (Engels: reconciliation) door de dood en opstanding van Christus (1 Petrus 3:18).

Jezus werd “ter dood gebracht in het vlees” betekent dat Hij werd gekruisigd toen Hij nog Zijn zwakke menselijke lichaam bezat, beladen met de zonde van de mensheid (Romeinen 1:3). Door Zijn dood heeft Jezus Zijn zwakke menselijke natuur (Zijn vernederd lichaam) (Filippenzen 3:21) afgelegd en elke band met de zonde en de dood afgesneden.

Jezus “werd levend gemaakt door de Geest” betekent dat Zijn menselijke lichaam levend werd en uit de dood opstond door de Heilige Geest. Na Zijn opstanding was Zijn lichaam verheerlijkt en werd volledig door de Heilige Geest beheerst (Romeinen 1:4; Kolossenzen 2:9)! Van dat moment af aan leefde Jezus Christus wat Zijn menselijke natuur betreft niet langer in Zijn vorige vernederde lichaam, maar in Zijn verheerlijkte lichaam in de kracht van de Heilige Geest. Van dat moment af aan plaatste Gods onvergelykbare kracht Jezus Christus aan de rechterhand van God ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt in het universum (Matteüs 28:18; 1 Korintiërs 15:25; Efeziërs 1:20-23; Filippenzen 2:9-11; 1 Petrus 3:22; Openbaring 1:5).

(2) Het heengaan en de prediking van Christus (1 Petrus 3:19).

De Griekse tekst is duidelijk: “In de Geest ging Hij *eens en voor altijd* (deelwoord, aoristus tijd) ergens en proclameerde (verkondigde) Hij *eens en voor altijd* iets.” Hij stond uit de dood op in de kracht van de Heilige Geest en in de kracht van de Heilige Geest ging Hij *eens en voor altijd* (deelwoord, aoristus tijd) *ergens* heen en predikte Hij *eens en voor altijd* (deelwoord, aoristus tijd) *iets*. Let wel:

- Zijn heengaan gebeurde *niet vóór Zijn opstanding, maar pas ná Zijn opstanding!*
- Zijn heengaan en prediking (proclameren) was niet *in Zijn menselijke geest, maar in Zijn verheerlijkte (opstandings)lichaam!*
- Zijn heengaan was *niet ergens naar beneden, maar omhoog* naar de rechterhand van God in de hemel terwijl engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn (1 Petrus 3:22)! Jezus ging niet naar *de onderwereld* (Hebreeuws: Sheol; Grieks: Hades) naar de geesten van gestorven mensen, maar naar *de bovenwereld*, de hemel de verblijfplaats van God!
- Zijn verkondiging was *niet een prediking van het evangelie, maar de proclamatie van Zijn triomf!* Zijn heengaan (Zijn hemelvaart) zelf was de verkondiging of proclamatie van Zijn triomf! De hemelvaart van Christus was het bewijs voor Zijn uiteindelijk overwinning en tezelfdertijd de inhoud van Zijn verkondiging of proclamatie.

(3) De geesten in de gevangenis (1 Petrus 3:19).

De hemelvaart van Jezus Christus was dus een eenmalige proclamatie of verkondiging (van Zijn triomf) aan “de geesten in de gevangenis”. Deze geesten waren de geesten (zielen) van de ongehoorzame mensen die in het verleden toen Noach de ark bouwde, God ongehoorzaam waren. Zij stierven in de vloed en hun geesten (zielen) worden gevangen gehouden in de hel. Genesis 6:5 zegt dat zij slechte mensen waren en dat al hun gedachtespinsels elke dag alleen maar slecht waren. 2 Peter 2:5 zegt dat Noach de prediker van de gerechtigheid was. Terwijl Noach God op Zijn Woord nam en gehoorzaam de ark bouwde, moesten deze mensen de spot met hem gedreven hebben en zijn prediking en waarschuwing afgewezen hebben. Zij geloofden niet in zijn prediking en sloegen geen acht op zijn bouwen van de ark, dat jaren lang een zichtbare herinnering was aan het komende oordeel van de vloed. Zij waren ongehoorzaam aan Gods waarschuwing en weerstonden Gods geduld voor misschien honderd jaar lang (1 Petrus 3:20; Genesis 5:32; 6:3; 7:6). Maar toen de vloed kwam, werd het geloof van Noach in het gelijk gesteld en het ongeloof van de slechte mensen verdoemd (Hebreeën 11:6). Volgens Matteüs 24:37-39, leert Jezus Christus zelf dat “de mensen gedurende de dagen van Noach” een symbool zijn voor alle onverschillige en ongehoorzame mensen in de wereld!

Daarom is de hemelvaart van Jezus Christus een proclamatie of verkondiging van Zijn triomf, niet alleen over alle boze machten, maar ook over alle goddeloze en onrechtvaardige mensen, of zij nou vóór of ná de eerste komst van Christus leefden. Uit andere Bijbelgedeelten weten wij dat de dood en opstanding, de hemelvaart en troonsbestijging niet maar een eenmalige aankondiging, maar juist een voortdurende verkondiging van triomf is over alle boze geestelijke machten (Efeziërs 1:20-22), zoals de duivel en zijn demonen (Johannes 12:31-32; Openbaring 12:5-9; 20:1,3,7), de boze geesten (gevallen engelen) (Lukas 8:31; Kolossenzen 2:15; 2 Petrus 2:4; Judas 6; Openbaring 9:1) en alle boze regeringen in de wereld (Psalm 2:8-12)! De hemelvaart van Christus is de verkondiging van Zijn totale triomf!

(2) Het tweede gevolg van de hemelvaart van Christus is de openlijke tentoonstelling van al Zijn krijgsgevangenen: enerzijds Zijn verlostte mensen en anderzijds Zijn vijanden.

Lees Efeziërs 4:7-8; 2 Korintiërs 2:14; Kolossenzen 2:15.

De volgende Bijbelgedeelten maken gebruik van het beeld van een Romeinse generaal die na een overwinning terugkeert en in Rome triomfantelijk binnengehaald wordt. Hij won een belangrijke veldslag en viert zijn overwinning met een triomftocht in de stad. In zijn gevolg komen zijn strijdwapens, al zijn soldaten, het overwonnen volk en al zijn gevangenen! Hij strooit geschenken uit naar de schare die Hem bejubelt.

De apostel Paulus past Psalm 68:19 toe in zijn brieven. “U bent opgevaaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd, U hebt gaven genomen (HSV: *om uit te delen*) onder de mensen.” In het Oude Testament is het symbolisch God Die een overwinning op één van de omringende volken van Israël behaalt en dan naar de hemel terugvaart met vele gevangenen en oorlogsbuit (die aan Hem gegeven werd). In het Nieuwe Testament is het symbolisch Jezus Christus Die de overwinning over de satan en alle andere machten op de aarde behaalt, gevangenen in Zijn triomftocht naar de hemel meevoert en gaven uitdeelt aan zijn mensen.

(1) De triomftocht in Efeziërs 4:7-8

NBG zegt, “Daarom heet het: opgevaaren naar den hoge voerde Hij (Jezus Christus) krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen.” Met Zijn hemelvaart voerde Christus alle christenen als Zijn *gevangenen* in Zijn triomftocht mee. Hij heeft hen gevangen genomen met Zijn liefde, genade en waarheid die in het evangelie verkondigd worden. Zijn triomftocht symboliseert dat Christus de zonde en de dood aan het kruis overwonnen had en Zijn triomftocht naar de hemel is een manifestatie aan de hele wereld van de christenen die Hij met de macht van Zijn liefde en genade overwonnen (gewonnen) had.

De gaven die Hij geeft bestaan uit “genade” (Grieks: *charis*). Daarvan geeft Hij een portie aan ieder gelovige. De aard van de gaven kan de genade zijn een speciale bediening uit te voeren, de genade om met een speciale groep mensen om te gaan, of de genade die in een van de genadegaven geopenbaard wordt. Dus moet ieder christen zijn genadegave (Grieks: *charisma*) niet beschouwen als een product van zijn eigen bekwaamheid of vernuft. Hij moet het beschouwen als één van de vele andere gaven, beperkt in omvang (dus, een afgemeten gave) en iets wat hij alleen in het voordeel van anderen kan gebruiken (om een andere christen op te bouwen, de Gemeente op te bouwen en God te verheerlijken).

(2) De triomftocht in 2 Korintiërs 2:14-16.

“En God zij dank, Die ons in Christus altijd doet triomferen en door ons de geur van Zijn kennis op iedere plaats openbaar maakt. Want wij zijn voor God een aangename geur van Christus, onder hen die zalig worden en onder hen die verloren gaan; voor de laatsten een doodsgeur, die leidt tot de dood, maar voor de eersten een levensgeur, die leidt tot het leven.” Alle gevangenen van Christus hier zijn christenen. Terwijl zij Christus in Zijn triomftocht volgen, verspreiden zij overal de aangename geur van de kennis van Christus onder mensen. Voor mensen die in Christus geloven is de kennis van Christus een aangename geur, maar voor mensen die niet in Christus geloven is de kennis van Christus een doodsgeur.

(3) De triomftocht in Kolossenzen 2:15.

“Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.” Sommigen van de gevangenen van Christus zijn al de overwonnen vijandelijke machten. Zij worden als overwonnen krijgsgevangenen in kettingen achter de strijdwagen van Christus, de Overwinnaar, tentoongesteld tijdens

Zijn triomftocht naar de hemel! De vrede en harmonie van Christus worden door hen niet verwelkomd, maar wel aan hen opgelegd (zie Romeinen 16:20).

(3) Het derde gevolg van de hemelvaart van Christus is dat Jezus Christus de permanente Vertegenwoordiger van alle christenen aan de rechterhand van God de Vader en de onophoudelijke Voorbidder voor christenen bij God in de hemel is. Jezus Christus is de Borg geworden van een zoveel beter verbond dan het oude verbond van de wet (Hebreeën 7:22).

Lees Hebreeën 9:24-28; Hebreeën 7:23-28; Romeinen 8:34; 1 Johannes 2:1-2; Openbaring 8:3-5.

(1) De oudtestamentisch ceremoniële reinigingsrituelen symboliseerden de nieuwtestamentische geestelijke reiniging.

Hebreeën 9:24 zegt, “Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom (op aarde) dat met handen gemaakt is en dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons.”

In Hebreeën 9:23 erkent de schrijver dat de rituelen (van de oudtestamentische ceremoniële wet) in de aardse tempel echt en effectief waren voor de uiterlijke ceremoniële reiniging van de aardse dingen, maar ontkent dat zij de innerlijke geestelijke verontreinigingen konden opheffen. Rituele reiniging was goed voor *de materiële orde*, maar een betere offerande is noodzakelijk voor reiniging in *de geestelijke orde*.

De oudtestamentische rituelen waren *kopieën of schaduwen* van de nieuwtestamentische *werkelijkheden*. “De hemelse dingen” die geestelijke reiniging eiste waren de verontreinigde gewetens van mensen. Die behoren niet tot de materiële sfeer, maar tot de geestelijke sfeer. De mensen van God hadden innerlijke geestelijke reiniging nodig om zonder de verontreiniging van de zonde tot God te naderen en om bij God te mogen wonen.

(2) De nieuwtestamentische geestelijke reiniging geschiedt door het bloed van Jezus Christus.

Door de dood van Christus en dus door de besprenkeling met het bloed van Christus worden mensen “het huis van God” (Hebreeën 3:6; 2 Korintiërs 6:16; Efeziërs 2:22; 1 Petrus 2:5). Om een geestelijk huis te zijn, moeten mensen de wedergeboorte of de besprenkeling met het bloed van Christus ondergaan hebben (1 Petrus 1:2,19,22 e.v.). Zo zijn de volgende zaken door de besprenkeling met het bloed van Christus geheiligd:

- het boek van het nieuwe verbond (het eeuwige evangelie geschreven in de hemel) (Hebreeën 9:20)
- het Christelijke Heiligdom (het Hemelse Jeruzalem) (Hebreeën 12:18-24)
- het Israël van God (de Christelijke Kerk die het kruis van Christus belijden en besneden zijn door de Heilige Geest (Galaten 6:16; Romeinen 2:28-29). Zij hebben allen het stempel van Christus op zich.

De oudtestamentische periode van *voorbereiding* gaat over in de nieuwtestamentische periode van *vervulling*. Het verlossingswerk van Jezus Christus bestaat:

- enerzijds uit Zijn volbrachte zoenoffer voor de zonden op de aarde
- en anderzijds uit Zijn Hogepriesterschap in de tegenwoordigheid van God in de hemel.

Hij vertegenwoordigt alle christenen in de hemel bij God waar Zijn volmaakte zoenoffer ons met God heeft verzoend (1 Johannes 2:1-2).

- Terwijl de priesters gedurende de oudtestamentische periode elke dag de tempel moesten binnengaan om offeranden te brengen, ging Jezus Christus met Zijn hemelvaart *eens en voor altijd* het hemelse heiligdom binnen.
- Terwijl de priesters gedurende de oudtestamentische periode alleen bloed van dieren brachten, brengt Jezus Christus *eens en voor altijd* Zijn eigen bloed.
- Terwijl de priesters gedurende de oudtestamentische periode alleen *ceremoniële heiligheid* konden waarborgen, heeft Jezus Christus *eens en voor altijd geestelijke heiligheid* (vergeving van alle zondeschuld en volkomen reiniging van *schaamte* van het geweten) gewaarborgd.

(3) De uitdrukking “de voleinding van de eeuwen” is de tijd van vervulling.

“Christus is bij de voleinding van de eeuwen eenmaal geopenbaard om de zonde teniet te doen door Zijn offer” (Hebreeën 9:26). Christus rekende beslissend af met de zonde! Het is niet zo dat Christus toevallig bij de voleinding van de eeuwen kwam, maar eerder dat Zijn eerste komst naar de aarde “de voleinding der eeuwen” inluidde. De eerst komst van Christus en Zijn verlossingswerk luidde “de voleinding (vervulling) van de eeuwen” in! “De laatste dagen” (de voleinding van de eeuwen) is de periode tussen de eerste komst van Christus tot Zijn wederkomst.

De volgende gebeurtenissen vonden plaats “in de laatste dagen” in de zin van “de eerste komst van Christus”:

- Jezus Christus werd “in de laatste tijden” geopenbaard (Zijn geboorte) (1 Peter 1:20).
- God sprak “in deze laatste dagen” tot mensen door de Zoon (Zijn leven op aarde) (Hebreeën 1:1-2).
- Christus is “bij de voleinding van de eeuwen” eenmaal geopenbaard om de zonde teniet te doen door Zijn offer (Zijn kruisiging) (Hebreeën 9:26).
- De Heilige Geest is “in de laatste dagen” uitgestort (Zijn komst in de Geest) (Handelingen 2:17).

De volgende gebeurtenissen vinden plaats “in de laatste dagen” in de zin van “de wederkomst van Christus”:

- De opstanding van de doden zal plaatsvinden “op de laatste dag” (Johannes 6:39,40).

- En het laatste oordeel van mensen die het Woord van Christus verwerpen zal plaatsvinden “op de laatste dag” (Johannes 12:47-48).

Dus Gods *openbaring* schrijdt voort vanaf de schepping tot de eerste komst van Christus. Met de eerste komst van Christus is Gods openbaring voltooid! Er is geen verdere openbaring buiten Jezus Christus om! God sprak door Jezus Christus “in de laatste dagen” (in de eindtijd en finaal). In het Oude Testament duidt deze uitdrukking (letterlijk: “aan het einde van de dagen”, HSV “in later tijd”) op de periode in de tijd wanneer de woorden van de oudtestamentische profeten in vervulling zouden gaan (Genesis 49:1; Deuteronomium 4:30; Jesaja 2:2; Jeremia 30:24; Ezechiël 38:16; Daniël 10:14; Hosea 3:5; Micha 4:1).

(4) Jezus Christus is de enige permanente Hogepriester.

Er zijn twee redenen waarom Jezus Christus de oudtestamentische ceremoniën vervulde:

- Jezus Christus was volkomen zondeloos (Hebreeën 7:26,28). Zijn zoenoffer was niet een schaduw van de werkelijkheid, maar de werkelijkheid zelf.
- Jezus Christus stond op uit de dood en leeft voor eeuwig (Hebreeën 7:23-24)! Daarom kan alleen Hij de permanente Hogepriester zijn en is Zijn hogepriesterschap permanent.

(5) Jezus Christus is de enige Verlosser en enige Voorbidder.

Het gevolg is dat Jezus Christus twee dingen doet die geen andere profeet of priester kan doen:

- Alleen Jezus Christus kan mensen van hun zonden verlossen. “Er is onder de hemel geen ander naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden” (Handelingen 4:12).
- Alleen Jezus Christus is de Middelaar tussen mensen en God, Die voor ons bij God voorspraak doet. Hebreeën 7:25 zegt dat Jezus Christus altijd leeft om voor christenen te pleiten”.

(6) Jezus Christus is de enige Middelaar Die de gebeden van christenen bemiddelt en absoluut volmaakt maakt.

Openbaring 8:3-5 zegt dat veel wierook in de hemel gemengd werd met de gebeden van de heiligen op de aarde voordat de gebeden naar Gods troon opstijgen. Het gevolg is dat vuur vanuit de hemel op de aarde geworpen wordt.

- In Openbaring 5:8 symboliseerde de wierook “de gebeden van de heiligen”.
- Maar in Openbaring 8:3 symboliseert de wierook “de volmaakte gebeden van Jezus Christus” aan de rechterhand van God in de hemel.

De gebeden van de heiligen kunnen niet uit zichzelf omhoog stijgen naar God, omdat mensen zondaars zijn en omdat wat verkeerd is blijft kleven aan de gebeden van zelfs de meest rechtvaardige mensen op de aarde. Om God te behagen, hebben ook de gebeden van de heiligen verzoening nodig! Hun onvolmaakte gebeden op de aarde worden met veel wierook vermengd. De wierook symboliseert het volbrachte verlossingswerk van Christus die Hij aan het kruis deed en door de Heilige Geest en Zijn voorbede aan de rechterhand van God op de heiligen (de christenen) toepast. Dus, de wierook vertegenwoordigt vooral de gebeden van Jezus Christus in de hemel voor de christenen op de aarde en niet het minst voor de vervolgde Kerk op de aarde (Romeinen 8:34; Hebreeën 7:24-25; 9:24). De volmaakte gebeden van Christus zuiveren de gebeden van christenen van zelfzucht en andere zondige motieven in hun gebeden en maken dat de gebeden van christenen volmaakt bij God aankomen!

(4) Het vierde gevolg van de hemelvaart van Christus is dat Jezus Christus nu heerst over alles en allen in belang van Zijn Gemeente (de Kerk). Hij roept de historische gebeurtenissen op de aarde tot aanzijn en zet ze ook in beweging.

Lees Romeinen 4:17; 1 Korintiërs 15:25; Efeziërs 1:20-22; Filippenzen 2:9-11; 1 Petrus 2:22.

(1) Jezus Christus heerst over alles en allen.

Romeinen 4:17 zegt, “God Die de dingen die niet zijn roept alsof zij zijn.”

1 Korintiërs 15:25 zegt, “Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd.”

Efeziërs 1:20-22 zegt, “die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente.”

Filippenzen 2:9-11 zegt, “Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus *de* Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.”

1 Petrus 3:22 zegt, “Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.”

Jezus Christus is opgevaren naar de hemel en zit op de troon aan de rechterhand van God de Vader boven elk denkbare macht in het universum en op de aarde (Matteüs 28:18). Alle engelen in de hemel, alle boze geesten in de lucht, alle regeringen op de aarde worden gewillig of onwillig onderworpen aan Zijn soevereine heerschappij. Hij is dus het Hoofd van het universum en tegelijk het Hoofd van de Gemeente (Kerk). Hij heerst over het universum in het belang van Zijn Gemeente! Hij heerst op zo een wijze dat elk gebeurtenis in het universum en in de geschiedenis op de aarde de belangen van Zijn Gemeente (Kerk) dient! De opgestane en gekroonde Heer Jezus Christus is de Koning van de

koningen en de Heer van de heren (Openbaring 17:14)! Niets gebeurt op de aarde zonder Zijn soevereine besluit of toestemming. Allen die zich niet buigen onder de triomf van Zijn verlossing door genade (Zijn barmhartigheid en goedertierenheid), moeten zich eenmaal buigen onder de triomf van Zijn rechtvaardige oordeel (Zijn strengheid over hen die gevallen zijn) (zie Romeinen 11:22)!

(2) Jezus Christus openbaart de gebeurtenissen in de geschiedenis met betrekking tot Zijn plan van verlossing en oordeel en zet ze in beweging.

God op zijn troon in het centrum van het geschapen universum voert Zijn eeuwige plan voor de aarde en haar mensen uit door Jezus Christus. Wanneer Jezus Christus een zegel breekt en dat deel van HET BOEK IN DE HEMEL opent, dan openbaart Hij de inhoud van Gods eeuwige plan van verlossing en oordeel en zet het ook in beweging. Niets gebeurt er met jou, met je gemeente of met je land zonder het besluit of toestemming van God!

Bijvoorbeeld, Jezus Christus trekt door de wereld en veroverd de harten en levens van mensen door de verkondiging van het evangelie van verlossing (Openbaring 6:1-2). Maar als gevolg van de zondeval (Genesis 2:16-17) laat Hij toe dat christenen door hun vijanden vervolgd en afgeslacht worden (Openbaring 6:3-4). Hij laat ook toe dat christenen (en andere armen en zwakken) verdrukt worden door de politieke, economische en rechterlijke machthebbers (Openbaring 6:5-6). En hij laat toe dat zowel christenen als niet-christenen de dood sterven, hetzij door oorlogen, hongersnoden, epidemieën of ongelukken (Ezechiël 14:21; Openbaring 6:7-8).

Niettemin heerst Hij over het universum en de aarde in het belang van Zijn Gemeente (de Kerk) (Efeziërs 1:22; zie. Romeinen 8:28). Hij heeft beloofd: “De poorten van de hel zullen Mijn Gemeente niet overweldigen” (Matteüs 16:18)! Hij is bezig in de volheid van de tijd alle dingen op de aarde en in de hemelen weer in Christus bijeen te brengen (Efeziërs 1:10; Kolossenzen 1:19-20). Uiteindelijk zal elke knie, gewillig of onwillig, voor Jezus Christus buigen en elke tong belijden dat Jezus Christus de HEER is.

(5) Het vijfde gevolg van de hemelvaart van Christus is dat Jezus Christus bezig is om de finale fase van Zijn koninkrijk te vestigen door het universum met Zijn werkelijkheid en heerschappij te vullen.

Lees Psalm 68:19; Efeziërs 1:9-10; Efeziërs 4:9-10.

(1) De tekst in het Oude Testament en in het Nieuwe Testament.

De woorden in Psalm 68:19 in het Oude Testament worden *niet aangehaald, maar toegepast* in Efeziërs 4:8 in het Nieuwe Testament. Wat de Psalm zegt over God in het Oude Testament vindt zijn vervulling in Jezus Christus in het Nieuwe Testament! Omdat de Auteur van het Oude Testament en het Nieuwe Testament Dezelfde Geest van Christus is en het Oude Testament het beste door het Nieuwe Testament verklaard wordt, heeft de apostel Paulus het recht om wat het Oude Testament over God zegt op Jezus Christus in het Nieuwe Testament toe te passen!

In het Oude Testament heeft God Zijn vijanden op de aarde verslagen, *ontving* Hij gaven (oorlogsbuit) van de veroverde mensen en voer terug naar de hemel met gevangenen in Zijn gevolg. Maar in het Nieuwe Testament heeft Jezus Christus mensen door Zijn dood en opstanding veroverd, *geeft* Hij gaven aan Zijn mensen op aarde en vaart Hij terug naar de hemel met gevangenen in Zijn gevolg.

Evenals in 2 Korintiërs 2:14 en in Efeziërs 4:8, zijn de “gevangenen” *symbolisch* allemaal christenen die veroverd werden door de liefde, barmhartigheid, genade (vergeving) en waarheid van Christus (Johannes 1:17). Nu volgen zij Christus in Zijn triomftocht! Jezus Christus ontving hen als Zijn oorlogsbuit en prijs voor Zijn volbrachte verlossingswerk.

Jezus Christus ontving om te geven. Hij ontving deze “gevangenen” om ze te geven aan Zijn koninkrijk en aan het werk in Zijn koninkrijk op de aarde. In Efeziërs 4:11-12 zijn de apostels, profeten, evangelisten, herders en leraars de gaven die Christus aan de wereldwijde Gemeente (Kerk) geeft (en niet noodzakelijk aan elk lokale gemeente) om de christenen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon en tot opbouw van het Lichaam van Christus. Deze gaven zijn ambten (aangestelde dienaren) eerder dan functies (bedieningen). Belangrijk is dat deze ambten zoals alle gaven van de Heilige Geest moeten functioneren onder de raad van oudsten in elke gemeente (Handelingen 14:23; Titus 1:5; 1 Petrus 5:1).

(2) Het neerdalen naar de woestijn en het opvaren naar het paradijs (Efeziërs 4:9-10).

“De diepten” (de laagste plaatsen van de aarde) in vers 9 wordt tegenover “de hoogste plaats” (ver boven alle hemelen) in vers 10 geplaatst! De neerdaling van Jezus Christus naar de aarde wordt tegenover Zijn hemelvaart naar de hemel gesteld, beiden tijdens Zijn eerste komst. De apostel Paulus in Efeziërs 4:8-10 en de apostel Petrus in 1 Petrus 3:18-22 verwijzen NIET naar een neerdaling van Jezus naar een plaats (het dodenrijk of de hel), maar tot een positie (staat) (de laagste die een mens ooit bereikte)! Jezus Christus daalde NIET af naar het dodenrijk (hel) om het evangelie van verlossing aan de geesten van al gestorven mensen te verkondigen, maar daalde af naar de aarde om aan het kruis te sterven! Jezus Christus was volledig gelijk aan God en toch ontledigde Hij Zich van Zijn heerlijke positie (staat), nam de gevallen natuur van de zondige mens op Zich, werd de Dienaar van alle mensen, stierf als een misdadiger aan het kruis voor de zonden van mensen (Filippenzen 2:6-8) en werd uiteindelijk in Zijn vernederde menselijke positie (staat) door God verlaten (Matteüs 27:46)!

Daarom heeft God Hem verhoogd tot de hoogste positie (staat) in het universum, opdat elke knie voor Hem zou buigen en elke tong zou belijden dat Hij de Koning van de koningen en de Heer van de heren is (Filippenzen 2:9-11; zie 1 Petrus 3:22). Niemand dan alleen Jezus Christus is ooit zo laag neergedaald om de zonden van de mensen op Zichzelf te nemen (1 Petrus 2:24) en de folterende pijn van de hel (de Godverlatenheid) te dragen (Matteüs 27:46)! Maar ook niemand dan Jezus Christus alleen is ooit opgevaren tot de hoogste positie aan de rechterhand van God de Vader, om van daar Gods eeuwige plan van verlossing en oordeel te openbaren en in de geschiedenis van de wereld uit te voeren (Openbaring 5:1-14)!

(3) Het koninkrijk van God in zijn finale fase.

De triomf van Jezus Christus wordt compleet wanneer Hij de oudtestamentische openbaring en de nieuwtestamentische openbaring vervuld heeft en ook het hele universum volledig en volmaakt gemaakt heeft (gevuld heeft) (Efeziërs 4:9; Kolossenzen 1:19-20). Hij zal de Christelijke Gemeente (Kerk) vullen met al Zijn volheid (Efeziërs 1:23; zie 2 Petrus 1:4; 1 Johannes 3:1-3). Hij zal heersen totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd (1 Korintiërs 15:25). God zal alles in het universum en op de aarde onder Christus als Hoofd bijeenbrengen (Efeziërs 1:10). Zijn koninkrijk zal uiteindelijk het hele universum vullen (Daniël 2:44)! En Zijn koninkrijk zal eeuwig zijn (Jesaja 9:7; 2 Petrus 1:11)!

(6) Het zesde gevolg van de hemelvaart van Christus is dat de Heilige Geest als Zijn Vertegenwoordiger bij mensen op de aarde uitgestort werd.

Zie handleiding 5, les 9.

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES]
GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD	

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST	

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over “Hemelvaart” – herdenking van de troonsbestijging van Jezus Christus” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **1 Korintiërs 9 - 12⁴**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. Mediteer en memoriseer het nieuwe Bijbelvers: **(2) Johannes 1:16**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 2**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.

⁴ Uitgebreid vers voor vers uitleg van 1 Korintiërs 11 t/m 14 in Delta PLUS studie 29 in www.deltacursus.nl